

[Himmelstrup.]

Investeringer, og uden at der altsaa paa talrige Maader er fastgjort nye Kapitaler. Formodningen herom var Grunden til, at et andet Medlem af Afviklingsudvalget og jeg allerede i Marts Maaned stillede de Spørgsmaal, som findes i Betænkningen paa Side 42. Da jeg anser de ønskede Oplysninger for meget betydningsfulde til Bedømmelse af hele den foreliggende Sag, er jeg meget ked af, at de Besvarelser, som kom frem, er saa svævende, som Tilfældet er. Straks paa Side 57 i Betænkningen siges det, at en samlet Opgørelse over Størrelsen af de Kapitaler, der er investeret i saadanne danske Industrier, som maa antages at være beskyttet gennem Valutaordningen og Nedgangen i Kronens Værdi, foreligger ikke, derimod kan man gennem forskellige Kilder give visse talmæssige Data til Belysning af Spørgsmaalet. Men naar en saadan Opgørelse ikke foreligger, forekommer det mig rimeligt, at man havde fremskaffet den, fordi Problemet er meget vigtigt, naar Talen er om Muligheden for at komme af med hele det System, vi for Tiden lever under. Side 19 i Betænkningen findes der en Redegørelse for de nye Produktionsgrene, som i den senere Tid er taget op, og jeg tror, at det vilde have været muligt, f. Eks. gennem Fabriksdirektoratet, at indhente de fornødne Oplysninger; man kunde ved direkte Forespørgsel i de paagældende Virksomheder have belyst de Spørgsmaal, Hr. Holdgaard og jeg rejste. Jeg beklager — jeg har sagt det i Udvalget —, at dette ikke er sket, og jeg vil gerne gentage denne Beklagelse her.

I øvrigt er den højtærede Ministers Forslag en Kopi af den nugældende Lov af 13. December 1933. Man faar altsaa slet ikke Indtryk af, at den højtærede Regerings Forslag er udarbejdet i et Udvalg, der har til Opgave at finde frem til en Afvikling af det bestaaende System. Lovforslaget er snarere en Befæstelse af selve Systemet, en Styrkelse af de gældende Bestemmelser. Hvad selve det reale Indhold angaar, er det jo rigtigt, at det er det samme som i den nugældende Lov. Men der er altsaa visse Bestemmelser, som i Virkeligheden styrker og befæster navnlig Administrationens Magt. Det gælder f. Eks., hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte, den Tavshedspligt, den højtærede Minister efter Lovforslagets § 1 og § 4 vil have paalagt baade Rigsdagens Valutaudvalgs og det raadgivende Valutanævns Medlemmer. Jeg anser det for helt urimeligt at indføre en saadan Tavshedspligt. Jeg mener, at man her for-

søger paa at klausulere vigtige Spørgsmaal, som i Virkeligheden har offentlig Interesse og ikke bør baandlægges i Omtalen paa den Maade, som den højtærede Minister ønsker at gøre det. De allerfleste Spørgsmaal, der behandles inden for disse Nævn, har i høj Grad offentlig Interesse og kan ogsaa taale Offentlighedens Drøftelse, og skulde der en Gang imellem komme enkelte Oplysninger frem, som ikke bør meddeles Offentligheden, er der ikke noget i Vejen for, at den højtærede Minister kan paalægge Medlemmerne Tavshedspligt paa disse begrænsede Omraader. Jeg tror, at et saadant Paalæg i Almindelighed vil blive efterkommet, i det mindste kender jeg kun eet Tilfælde inden for det Omraade, her er Tale om, hvor Tavshedspligten er brudt, og saa vidt jeg husker, var det den højtærede Ministers egne Partifæller, som brød den Tavshedspligt, der var paalagt dem. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Minister paa et saa spinkelt Grundlag burde have søgt at gennemføre saa rigoristiske Bestemmelser som dem, her er Tale om.

§ 3 udvider — det er et Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ogsaa berørte — Adgangen for den højtærede Minister til at indsamle Prisoplysninger til Bedømmelse af Prisstigning. Disse Bestemmelser er, mener jeg, ogsaa alt for vidtgaende, og jeg haaber, det vil lykkes os at gennemføre saadanne Lempelser i Restriktionssystemet som Helhed, at der kan blive mere Konkurrence paa de her omhandlede Omraader, saaledes at den *Adgang* til Prisforhøjelse, der unægtelig kan befrygtes, hvis dette System skal fortsættes, ikke bliver saa stor, at det skal blive nødvendigt at give Ministeren denne Beføjelse.

Saa er der ogsaa Spørgsmaalet i § 3 om den saakaldte 45 pCt. Regel, den, at ingen Import maa nedskæres til mindre end 45 pCt. af det, den beløb sig til i 1931. Det er vistnok kun en Legalisering, som Ministeren her søger, af en administrativ Praksis, som han hidtil har gennemført, men vistnok i Strid med Bestemmelsen i den nugældende Valutalov, idet denne 45 pCt. Bestemmelse efter gældende Lov i Virkeligheden skal opfattes saaledes, at det gælder for den enkelte Importør, at hans Andel ikke maa nedskæres med mere.

Endelig er der Spørgsmaalet om den Placering, Ministeren i sit Forslag vil give det raadgivende Udvalg. Ministeren søger jo herved at skabe en vis Kontakt mellem Erhvervene og Valutalovens Administration. Jeg tror ikke, at det Forsøg, Ministeren her har gjort, er tilfredsstillende, og